

DEČJE VESTI

2021 • TREĆE TROMESEČJE • SEVERNOAMERIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici: Ketlin, 11 godina, jaše konja u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk u Arizoni, SAD. Njeni osmesi i pesme svedoče drugima o njenoj ljubavi prema Isusu. O njenom iskustvu čitajte na 12. stranici časopisa.

ARIZONA SAD

- 4 Pronalaženje pravog duha, 3. jul
- 6 Molitve su dovele sestre u školu, 10. jul
- 8 Tvrdoglava Malena, 17. jul
- 10 Neverovatni uticaj, 24. jul
- 12 Osmesi i pesme, 31. jul

MARŠALSKA OSTRVA

- 14 Paket iznenađenja, 7. avgust
- 16 Kaži „hvala“, 14. avgust
- 18 Nigde nema žute sveske, 21. avgust

KANADA

- 20 Ribari ljudi, 28. avgust
- 22 Bolje od igračaka, 4. septembar
- 24 Velike promene u Kanadi, 11. septembar

IZBEGLICE

- 26 U bekstvu od potopa, 18. septembar
- 28 Trinaesta subota:
 - Stvarno težak dan, 25. septembar
- 30 Budući projekti darova Trinaeste subote
- 31 Aktivnosti
- 35 Izvori
- 36 Karta

Vaši darovi na delu

Hvala vam na darovima Trinaeste subote koji su pre tri godine pomogli u izgradnji nove sportske sale i zdravstvenog centra pod nazivom „Centar novog života“ u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk. Vaši darovi će u ovom tromesečju pomoći da se završi druga faza radova u Centru. Čitajte iskustva iz škole Holbruk od 4. do 13. stranice.

Drage vođe Subotne škole,

Endrju Mekčizni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja čitamo iskustva iz Severnoameričke divizije koja usklađuje delovanje Adventističke crkve u Sjedinjenim Državama, Kanadi, na francuskoj prekomorskoj teritoriji Sen Pjer i Mikelon, britanskoj prekomorskoj teritoriji Bermuda, američkoj teritoriji Gvam, ostrvu Vejk i Severno Marijanskim ostrvima u Tihom okeanu i u tri obližnje države u slobodnoj asocijaciji sa Sjedinjenim Državama— Palau, Maršalskim ostrvima i Saveznoj Državi Mikroneziji. Na ovom području živi 367 miliona ljudi, uključujući 1,25 miliona adventista. To je odnos jednog adventiste na svakih 293 stanovnika.

Prilike

Dar Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će Severnoameričkoj diviziji da izgradi:

- Smeštaj za osoblje u školi Palau, na ostrvu Palau
- Drugu fazu izgradnje multifunkcionalne sportske dvorane u indijanskoj školi Holbruk u SAD
- Crkve za izbeglice i da omogući školarine deci izbeglica u Kanadi i SAD
- Crkvu i društveni centar u Igluliku u Kanadi

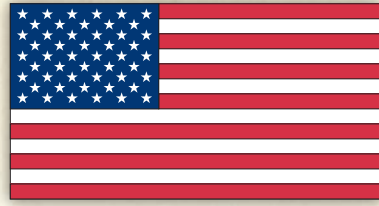
Projekti za sakupljanje dara Trinaeste subote ovog tromesečja odvijace se u američkoj državi Arizoni, na kanadskoj teritoriji Nunavut, i na Palau, arhipelagu sa više od 500 ostrva koji je deo regije Mikronezija u zapadnom Tihom okeanu. Četvrti projekat ima za cilj pružanje pomoći izbeglicama u Severnoameričkom odeljenju.

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svaku priču. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pikabay.com i unsplash.com.

Možete da preuzmete i PDF verziju časopisa Dečja misija koja je dostupna na stranici bit.ly/childrenmission, kao i časopis za mlade i odrasle na bit.ly/adultmission. Misijski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/mission-spotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete decu da misle na misiju! 🌍

ARIZONA, SAD | 3. jul

Ševniva, 18 godina

Pronalaženje pravog duha

Zovem se Ševniva. Učenica sam u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk. Potičem iz plemena Hopi i Navaho. Kao i mnogi drugi učenici iz škole Holbruk i ja imam roditelje koji još uvek žive prema tradicionalnim indijanskim verovanjima. Međutim, moji deda i baba sa očeve strane su hrišćani.

Jednog leta, moj mlađi brat Naračaho i ja pohađali smo tokom raspusta letnji program Biblijske škole koji se održavao u rezervatu Navaho. Svidelo mi se ono što sam tu naučila o Bogu. Želela sam da saznam više, pa sam i sledećeg leta otišla na letnju nastavu Biblije.

Tokom pohađanja osmog razreda, deda je pokušavao da me podstakne da se upišem u Holbruk. Ova škola je udaljena nekoliko sati vožnje automobilom od moje kuće a ja nisam želela da budem toliko udaljena od svoje porodice. Zato sam odlučila da ne odem. Posle toga deda mi je nastradao nesrećnim slučajem. U svojoj tuzi, i iz poštovanja prema njemu, odlučila sam da

se u devetom razredu ipak upišem u školu Holbruk.

Kad sam stigla u Holbruk, zavolela sam atmosferu u školi. Naročito mi se svidelo ono što sam učila o Bogu. To je unelo veliki mir u moj život. Jednog dana nastavnik Biblije nas je na času upitao da li neko od učenika želi da se krsti. Želela sam da se krstim, ali sam se plašila šta će o tome misliti moja porodica. Zbog toga nisam podigla ruku. Nekoliko nedelja kasnije, nastavnik je ponovio isto pitanje. Ovoga puta sam zaključila da me ne zanima šta drugi ljudi misle. Želela sam da sledim Isusa. Na kraju školske godine krstila sam se sa petoricom drugova iz razreda. Kad sam otišla kući na raspust, članovi moje porodice nisu hteli da razgovaraju sa mnom. Ako i jesu, bilo je to samo da bi me zadirkivali. Majka mi je saopštila da mi neće dozvoliti da se vratim u Holbruk. Bili su ljuti na mene što sam postala hrišćanka. Zamolila sam nekoliko poznanika među osobljem škole da se mole za mene.

Nedugo zatim, moja majka se predomislila. Rekla mi je da je u meni videla promenu nabolje. Rekla je da joj izgledam srećnija nego što me je ikada ranije videla i da joj ne smeta što verujem u Hrista, iako nije delila ista uverenja.

Sada završavam poslednju godinu u školi Holbruk. Nedavno je kršten i moj brat Naračaho. Prošao je kroz slično iskustvo. Rečeno mu je da će, ako se krsti, duh koji je u njemu biti zamenjen drugim Duhom, Duhom Svetim. Borio se sa odlukom, ali je na kraju prošle školske godine, poput mene, odlučio da sledi Isusa.

Zahvalni smo svim ljudima koji su omogućili da Naračaho i ja naučimo o Božjoj ljubavi prema nama u indijanskoj školi Holbruk. 🌍

Hvala vam na vašim darovima Trinaeste subote koji su pre tri godine pomogli da se pokrenu planovi za novu sportsku salu i zdravstveni centar pod nazivom „Centar novog života“ u Adventističkoj školi Holbruk. Vaši darovi ovog tromesečja pomoći će da se završi druga faza ovog centra, tako da će škola moći da se pozabavi visokom stopom gojaznosti, bolestima srca, šećerne bolesti, depresije i samo-ubistava među decom i mladima u krugovima američkih starosedeleca.

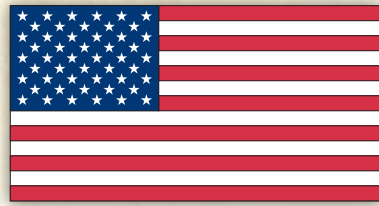
Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti američku saveznu državu Arizonu.
- Zamolite jednu devojku da pročita ovo iskustvo u prvom licu.
- Ševniva nije navedena pod svojim punim imenom kako bismo ispoštovali njenu privatnost.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja sa bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: Cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“, da ostvarimo „značajan porast u broju... nekrštene dece i omladine koja redovno pohađaju bogoslužjenja i Subotnu školu“, kao i „značajan porast u prihvatanju i praktikovanju verovanja Crkve“; Cilj za duhovni rast br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; Cilj za duhovni rast br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Saznajte više o strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

MISIONSKI IZVEŠTAJ

Indijanska škola Holbruk otvorena je 1946. godine u Holbruku u Arizoni. Pored predavanja redovnog nastavnog programa, engleskog jezika, istorije, matematike i nauka, održavaju se i stručni predmeti kao što su automehanika, jahanje, zavarivanje i obrada drveta. Škola takođe radi na očuvanju indijanske kulture podučavanjem izrade grnčarije, jezika Navaho i prava. Trenutno se škola finansira 20% od oblasti Tihookeanske unije i 80% od donacija.

ARIZONA, SAD | 10. jul

Kventina, 15 godina

Molitve su dovele sestre u školu

Kad sam pohađala peti razred, otputovala sam sa ocem u Adventističku indijansku školu Holbruk. Bila sam uzbuđena zbog mogućnosti da živim u internatu te škole, jer je moja tetka, koja je mojih godina, često dolazila kući na odmor i pričala mi o svemu onome što je učila, o zabavnim stvarima koje su deca radila i vegetarijanskoj hrani koju su jeli u menzi. Pre nego što se složila da mogu da idem u školu Holbruk, baka mi je pokazala veliki kuvar sa receptima vegetarijanske hrane. „Ovo ćeš jesti tamo“, rekla je. Kad sam najzad stigla u Holbruk, neke devojke iz mog novog razreda su mi se podsmevale i bila sam uhvaćena kako neprikladno reagujem na njihova zadirkivanja. Mnogo puta su me zbog sličnih stvari slali u direktorovu kancelariju.

Zatim sam počela da zaostajem sa svojim školskim zadacima. Škola je počela da me nervira. Jednom sam rekla jednoj nastavnici: „Samo mi jednostavno dajte 'jedinicu!'“ Strpljivo je radila sa mnom, ali sam i dalje zaostajala u savladavanju gradiva iz većine predmeta.

Jednoga dana, jedan nastavnik mi je dao dodatne zadatke da ih uradim za odličnu ocenu tako da sam iz njegovog predmeta ostvarila svoj do tada najbolji uspeh. Bila sam tako uzbuđena! Ubrzo su i ostale ocene počele da se popravljaju. Počela sam da volim školu. Osoblje je primetilo pozitivne promene u mojim stavovima i zalaganju. Nisam znala kako da prihvatim njihove pohvale, tako da kad mi je jedan član osoblja rekao da je ponosan na to kako mi je dobro krenulo, našla sam način da već sutradan upadnem u nevolje. Na moje iznenađenje, nisu me zbog toga poslali kući. Umesto toga, radili su sa mnom da mi pomognu da naučim da u budućnosti donosim bolje odluke.

Zatim je moja tetka upala u nevolje i odlučila da više ne želi da ide u školu Holbruk. Moja baka je rekla da se zbog nje i ja moram vratiti kući, jer nije želela da samo zbog mene prevaljuju dvosatni put do škole. Osoblje se, međutim, dogovorilo sa porodicom da će me oni odvesti kući i prevesti nazad u školu posle raspusta kako

bih mogla da nastavim da pohađam školu Holbruk.

Kad sam otišla kući na raspust, mlađoj sestri sam govorila o biblijskim događajima koje sam naučila u školi i crkvi. I ona je poželela da dođe u Holbruk. Svake godine u Holbruku saznavala sam nešto više o Bogu. Zbog nevolja u koje sam upadala, počela sam da radim sa mentorkom. Ona je delila sa mnom istine o Bogu i iznenađivala me prijatnim stvarima kako bi mi pokazala da joj je stalo do mene. Kad sam joj rekla da želim da se krstim, upitala me je: „Zašto to želiš?“ Objasnila sam da želim da pomognem svojoj porodici. Smatrala sam da bi oni mogli da vide pozitivnu promenu u meni, pa bi onda i oni želeli da se promene. Mentorka je proučavala Bibliju sa mnom i sa još tri devojke iz Holbruka. Saznala sam više o Isusu i kako je došao da nam pokaže kakav je Bog. Naučila sam da mogu da Mu se molim i da Ga zamolim da mi pomogne. Počela sam da se molim za svoju stariju sestru.

U početku nisam videla promenu kod nje, ali jednog dana je objavila da želi da uči u školi Holbruk. Zatim je u školu došla i moja mlađa sestra. Zahvalna sam što sam imala priliku da pohađam ovu školu i što sam u njoj saznala koliko Bog voli moju porodicu i mene. 🌍

Hvala vam na vašem daru Trinaeste subote koji će ovog tromesečja pomoći delovanje Adventističke indijanske škole Holbruk.

Da bi bilo zanimljivije

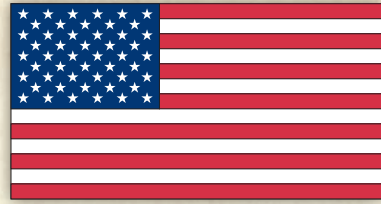
- Pronađite na karti američku saveznu državu Arizonu.
- Zamolite jednu devojku da ovo iskustvo pročita u prvom licu.
- Objasnite da izveštaj Adventističke misije ne predstavlja učenike u školi Holbruk pod njihovim punim imenima kako bi poštovali njihovu privatnost.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: Cilj za duhovni rast br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje; Cilj za duhovni rast br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Podstaći „mlade da prihvate verovanje da je telo hram Svetog Duha, da se uzdržavaju od alkohola, duvana, rekreativne upotrebe droga i drugih visoko rizičnih ponašanja, da prihvate crkvena učenja o braku i praktikuju seksualnu čistotu“. Saznajte više o strateškom planu na [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

NEVEROVATNA
PRIRODA

Čudovište Gila je najveći – i jedini otrovni – gušter poreklom iz Sjedinjenih Država. Može da naraste do 60 cm dužine, a teško se i sporo kreće, tako da retko predstavlja opasnost za ljude. Ime je dobio po slivu reke Gile u državama Arizoni i Novom Meksiku, gde su nekada davno živeli u velikom broju.

ARIZONA, SAD | 17. jul

Tvrdoglava Malena

Naomi Džekson, 35 godina

Pomoćnica preceptorice za devojčice mislila je da je i sama tvrdoglava, ali onda je upoznala jedanaestogodišnju Malenu.

Naomi, pomoćnica preceptorice za devojčice u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk, pokušala je da probudi Malenu pevajući joj pesmicu u 6 sati ujutru. Malena je i dalje spavala. Zatim ju je gicala, tapšala je po ruci i nežno joj ljuljala krevet. Malena se nije budila.

Izazvala ju je zatim na energično takmičenje u povlačenju pokrivača. Malena se nadmetala i vukla nazad svoj pokrivač, ali je 25 minuta kasnije opet čvrsto spavala.

Malena isto tako nije želela da čisti sobu ili da radi domaće zadatke.

Međutim, najveći Naomin izazov bio je da ubedi Malenu da se istušira. Pokušala je sve što joj je palo na pamet da ubedi devojčicu da se okupa. Ne bi bilo sasvim tačno reći da Malena uopšte nije želela da se tušira. Jednostavno je želela da se kupa samo kad se njoj prohte.

Na nesreću, Malena je retko želela da se tušira baš u vreme kad je pomoćnica preceptorice želela da ona to uradi. Naomi je mogla da bude uznemirena zbog Malenine tvrdoglavosti, ali je i ona sama bila jednako tvrdoglava. Međutim, nikada ne biste pretpostavili da nijedna od njih nije bila uznemirena pred spavanje. Njih dve su u to vreme uvek pevale pesmu o Isusu. Zatim bi Malena uhvatila ruke pomoćnice preceptorice i počinjala da iznosi u molitvi svoju dugačku listu zahteva.

„Dragi Isuse, molim Te da blagosloviš moju baku, blagoslovi i sina gospođe Kenedi i blagoslovi...“ molila se Malena.

Kad bi završila, obgrlila bi rukama Naomin vrat i uzviknula: „Fen za kosu!“ Preceptorica bi zatim uključivala nevidljivi fen za kosu i nastavljala, uz zvučne efekte fena, da otapa Malenine ruke sa svog vrata. Dok je nevidljivi fen duvao topli vazduh i izazovi tog dana bi se potpuno istopili.

Kako su meseci prolazili, Malena je počela da bude manje tvrdoglava u vezi sa tuši-

ranjem. Ali zatim, nakon nekoliko dana uspešnih tuširanja, preceptorica Naomi uhvatila bi Malenu kako potpuno obučena sedi za svojim stolom sa mirnim izrazom lica i odbija da se tušira. „Hajde na tuširanje!“, uzvignula bi. Malena je znala da bude tvrdoglava. Ali je isto tako tvrdoglava bila i pomoćnica preceptorice.

Kad je prošlo već više od polovine školske godine, Malena je retko imala probleme sa tuširanjem. Rad sa njom je postao lak. A onda je jedne večeri ušla u internat sa pićem koje je želela da popije pre spavanja. Nije shvatala da neće dobro spavati ako ga popije. Usledila je borba. Konačno, zavučena ispod svojih čebadi, sa suzama u očima, Malena je odbila da peva, da se moli i da „uključuje fen“. I dok je preceptorica za devojčice odlazila, prošaputala je uz Malenin krevet: „Volim te.“ Malena, još uvek budna, i dalje je čutala.

Sledećeg jutra preceptorica Naomi šetala je hodnikom kako bi se postarala da se sve devojke na vreme pripreme za časove u školi, kada je zapazila Malenu kako ulazi u hodnik. Naomi se zaustavila, oduševljena prizorom svog voljenog pospanca koji se toliko odvažio da napusti udobnost svog kreveta. Malena ju je zagrlila poželevši joj dobro jutro. „Žao mi je zbog mog sinoćnjeg ponašanja“, rekla je.

„Žao mi je što sam se toliko nervirala zbog tebe“, odgovorila je preceptorica u Maleninom zagrljaju. Deca nisu jedina

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti američku saveznu državu Arizonu.
- Zapazite da su imena promenjena radi privatnosti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: Cilj za duhovni rast br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; Cilj za duhovni rast br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Saznajte više o strateškom planu na [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

koja uče u ovoj školi. Preceptorica kaže: „Dok pokušavam da poučim Malenu šta znači biti Isusov sledbenik, ona mene uči o Božjoj blagodati.“ Naomi takođe želi da bude manje tvrdoglava. 🌍

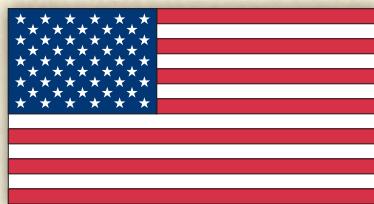
Hvala vam na vašem daru Trinaeste subote koji će pomoći Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Ako isečete ili oborite saguaro kaktus u Arizoni, mogli biste da završite sa zatvorskom kaznom od 25 godina. Kaktus saguaro može da naraste i do 15 metara, ali raste veoma sporo i može da živi 200 godina.

ARIZONA, SAD | 24. jul

Neverovatni uticaj

Šima

Kakav uticaj jedna misionarska škola može da ostvari u životu jedne porodice? Šima, što na jeziku Navaho Indijanaca znači „majka“, čula je za Adventističku indijansku školu Holbruk pre oko 40 godina.

Jedan njen stariji prijatelj veoma je pohvalno govorio o Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk, smeštenoj u rezervatu Navaho Indijanaca u američkoj državi Arizoni. „Škola pruža izvrsno obrazovanje našoj Navaho deci“, rekao je.

Šima je pažljivo slušala jer je veoma poštovala svog prijatelja. Radio je kao prenosilac šifrovanih poruka za američku vojsku, zato što je tačno govorio malo poznati jezik Navaho Indijanaca kojim su se prenosile tajne poruke tokom rata. Šima je petoro od svoje sedmoro dece upisala u školu Holbruk.

Njen najstariji sin je u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk učio za varioca, a naučio je i druge poslove oko obrade metala.

Šimino drugo najstarije dete, devojčica, odlučila je da ide na adventistički koledž nakon što je diplomirala u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk. Studirala je medicinsku negu na Pacifik Junion koledžu u Kaliforniji i danas radi kao medicinska sestra u rezervatu Navaho.

Šima nije poslala svoje dvoje najmlađe dece u školu Holbruk. Odlučila je da ih ne šalje, jer je postala nezadovoljna školom. Jedna od njenih ćerki, Naba, imala je nekih poteškoća u školi i na kraju je zatraženo od nje da napusti školu. Šima se osećala povređeno što njenoj ćerki tamo nije bio dozvoljen dalji boravak.

Ispostavilo se, međutim, da Naba nije imala poteškoća samo u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk, već je imala

poteškoće i u svakoj školi koju je pohađala. Na kraju je završila drugu školu, gde je živela sa hrišćanskom porodicom, i nastavila da studira na fakultetu i postala učiteljica. Naba i dalje predaje deci i danas je vernik Adventističke crkve.

Naba je sigurno oprostila Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk što su je udaljili, jer je upisala troje svoje dece u ovu školu. Nabina deca, koja su upravo izašla iz tinejdžerskih godina, diplomirala su na Holbruku i dobro im ide. Jedan je učitelj, a drugi će uskoro postati učitelj. Treće dete je supruga adventističkog pastora i takođe studira da postane učiteljica.

Šta se dogodilo sa Šimino dvoje najmlađe dece koja nikada nisu išla u Holbruk? O Isusu su saznali od člana svoje porodice i obojica su postali adventisti sedmog dana. Jedan od njih danas predaje u adventističkoj školi. Kakav uticaj misionska škola može imati na jednu porodicu? Adventistička indijanska škola Holbruk imala je veliki uticaj na Šiminu porodicu, kao i na mnoge druge u rezervatu Navaho, a i šire. 🌍

Hvala vam na vašem daru Trinaeste subote pre tri godine koji je pokrenuo planove za novu sportsku salu i zdravstveni centar pod nazivom „Centar novog života“ u

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti američku saveznu državu Arizonu.
- Uvažite da su imena promenjena iz razloga privatnosti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: Cilj za duhovni rast br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; Cilj za duhovni rast br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Saznajte više o strateškom planu na [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk. Vaš dar ovog tromesečja će pomoći da se završi druga faza ovog centra, tako da će škola biti u mogućnosti da se pozabavi visokom stopom gojaznosti, bolesti srca, šećerne bolesti, depresije i samoubistava među decom i mladima američkih starosedelaca.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Sredinom devetnaestog veka, američka vlada je proterala narod Navaho sa njihovog tradicionalnog prebivališta u Arizoni i nemilosrdno ih naterala da peške prevale 640 kilometara (u istoriji poznatom Dugom maršu). Zatvorila ih je u Boske Redondu, vojnom logoru u blizini tvrđave Samner na teritoriji Novog Meksika. Ugovorom iz 1868. godine uspostavljen je „indijanski rezervat Navaho“ i oni su tada mogli da napuste Boske Redondo i vrate se na svoje tradicionalno prebivalište.

ARIZONA, SAD | 31. jul

Ketlin, 11 godina i Keli, 9 godina

Osmesi i pesme

Jedanaestogodišnja Ketlin i njena devetogodišnja sestra Keli morale su da odu kući u rezervat Navaho Indijanaca usred školske godine. Virus COVID-19 se širio, tako da su se škole zatvarale širom Sjedinjenih Država i ostatka sveta. Na početku epidemije Ketlin i Keli su ostale u spavaonici za devojčice dok su učile u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk. Ali kada je škola bila prinuđena da zatvori svoja vrata zbog zdravlja dece, dve sestre su otputovale kući u gradić udaljen oko 90 minuta vožnje automobilom od škole u američkoj državi Arizoni.

To što su bile kod kuće nije značilo da su na odmoru. Devojčice su još imale časove koje je trebalo da pohađaju i da rade domaće zadatke. Njihovi nastavnici su sve pripremali i održavali nastavu putem Interneta. Jedini problem je bio što Ketlin i Keli nisu imale Internet u svojoj jedno-

sobnoj brvnari. Njihov dom nema vodovodne instalacije, a struja im dolazi preko produžnog kabla iz susedne kuće, od njihovih rođaka. Niko ni od njihovih suseda nije imao Internet. U stvari, retko je ko u susedstvu imao Internet – osim Hrišćanske adventističke crkve.

Kad je pastor crkve saznao za njihovu situaciju, pozvao je devojke da koriste crkveni Vaj-faj uređaj za svoju školsku nastavu. Tako su se Ketlin i Keli iz dana u dan upućivale putem prema crkvi kako bi obavile svoje školske zadatke. Dok su hodale, smešile su se sećajući se dobrih vremena u školi Holbruk. Isto tako su pevale i vesele pesme o Isusu koje su naučile u školi.

Među kućama pored kojih su prolazile bila je i jedna svima poznata kao „samousluga“. Boja sa te kuće se ljuštila, a jedan od prozora bio je razbijen. Činilo se da ljudi

ulaze i izlaze iz ove kuće u svako doba dana.

Članovi crkve posećivali su ljude i molili se u ovoj kući, a deca iz njenog susedstva dolazila su u crkvu tokom letnje verske nastave. Izgledalo je, međutim, da ovde niko od odraslih nije mario za Boga.

Tada je jedna od odraslih stanovnica te kuće primetila vesele sestre. Kada je majka Ketlin i Keli jednog dana prolazila pored te kuće, komšinica je istrčala na ulicu. „Zašto se vaše ćerke toliko smeše, umesto da izgledaju uglavnom tužno kao moje male sestre?“, upitala ju je. „Zašto vaše ćerke uvek pevaju?“ Ova su pitanja iznenadila majku. Bila je ujedno zadovoljna što je susedka primetila Ketlin i Keli, i pozvala je ženu da sazna zašto se njene ćerke smeše i pevaju. „Večeras ćemo imati porodično bogosluženje pod topolama dole uz korito potoka“, rekla je majka. „Da li biste želeli da dođete?“ Te večeri su i deca iz „samousluge“ došla u gaj pod topolama. Majka je pročitala jedan zanimljiv biblijski događaj i svi su zatim pevali pesme o Isusu. Deci se veoma svidelo ovo bogosluženje. „Možemo li da to sutra ponovimo?“, pitala su.

Ketlin i Keli su ostvarile nešto stvarno izvanredno. Postale su misionari svojim

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti američku saveznu državu Arizonu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja sa: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: Cilj za duhovni rast br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“, podstaći „sve veće učešće članova Crkve u druženju i bogoslužjenju, u samoj crkvi i u lokalnoj zajednici“ i ostvariti „značajan porast broja vernika koji redovno učestvuju u porodičnim bogoslužjenjima“. Saznajte više o strateškom planu na [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

susedima. Njihovi osmesi i pesme pokazali su Isusovu predivnu ljubav porodici do koje je izgledalo nemoguće doći. 🌍

Hvala vam na vašem daru Trinaeste subote koji će pomoći školi Ketlin i Keli – Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Mnoge Navaho porodice gaje ovce i koze, od kojih dobijaju obrađenu vunu za prodaju ili je pretvaraju u predivo za proizvodnju tkanih pokrivača i ćilima koje takođe prodaju. Navaho umetnici poznati su i po tirkiznom i srebrnom nakitu, skulpturama i grnčariji.

MARŠALSKA OSTRVA | 7. avgust

Paket iznenađenja

Reidžan, 15 godina, Džehuraian,
11 godina i Džaira, 9 godina

Lepo zapakovana velika bela kartonska kutija stigla je u školu misije Adventista sedmog dana na Maršalskim ostrvima. Ovaj paket bio je i veoma težak a stigao je iz daleke države Teksas u Sjedinjenim Državama. Bio je upućen ocu, zameniku direktora škole. Otac je znao da ovaj paket nije za školu. Bio je za njegovu porodicu i druge misionare.

Otac je jedva čekao da se vrati kući. Rekao je majci o pristiglom paketu za vreme odmora između njenih časova na kojima je poučavala učenike prvog razreda. Majka je takođe jedva čekala da se vrati kući. Kad je njihovo troje dece saznalo za paket, ni oni nisu mogli dalje da čekaju. „Hajde da ga ovde u školi otvorimo!“, uzviknuo je najstariji, Reidžan, koji je imao 15 godina. „Dajte da otvorimo paket!“, rekao je njegov jedanaestogodišnji brat Džehuraian. „Otvorimo paket!“, molila je njihova sestra Džaira, koja je imala 9 godina.

Otac se nasmešio njihovom oduševljenju. „Otvorićemo paket kod kuće“, rekao je.

Kad se nastava u školi završila, troje dece uhvatilo je oca za ruke i povuklo ga prema vratima. Porodica se ubrzo kod kuće okupila u dnevnoj sobi oko pristiglog paketa. „Ovaj paket je pravi Božji blagoslov“, rekao je otac. „Zahvalimo se Bogu.“ Porodica je kleknula, a otac se molio: „Nebeski Oče, zahvalni smo na ovom blagoslovu koji nam je upravo stigao. Veoma smo zahvalni što nas nisi zaboravio. Pomozi nam da blagoslijamo druge blagoslovima koje smo primili. Hvala Ti za dedu Boba i njegovu dobrotu. Molim Te, blagoslovi ga. Amin.“

Uz očevo odobrenje, Reidžan je zgrabio makaze i rasekao kutiju. „O, vau!“, skoro je zaplakao ugledavši igračke automobile. „Žuti je moj!“ I Džehuraian je brzo posegnuo rukom u kutiju. „Plavi je moj!“, izjavio je uzimajući ga.

Džairi nije smetalo što njena braća uzimaju automobile. Oči su joj bile uprte u lutku i prateći komplet odeće za lutke. „Dobila sam lutku!“, rekla je. „Ali, mama, imam i novu odeću za lutke!“ Majka je provirila u kutiju. Torbica sa zlatnim čokoladnim novčićima privukla joj je pažnju i ona ju je izvadila. „Ne delim ovo sa vama“, rekla je. „Podeliću ih sa svojim učenicima. Treba im nešto da ih pokrene na učenje.“

Otac je pogledao ostatak sadržaja paketa: bile su tu sveske, olovke, crveni pirinač, orasi i instant pire krompir. Delio bi uvek ono što su dobili sa učenicima i misionarima koji su predavali u školi. Zatim je pronašao svoj omiljeni sušeni ananas. Dolazak prvog paketa, tri godine ranije, iznenadio je oca i majku, koji su se preselili sa Filipina na Maršalska ostrva. Deda Bob je o njihovom misionarskom radu saznao kroz vesti iz sveta u kojima se svakog tromesečja iznose iskustva iz delovanja adventističke misije i želeo je da pomogne. Odvajao je novac za misiju u okviru dara u Subotnoj školi svake sedmice, a dodavao je i naročiti dar kada se Trinaeste subote prikupljao dar za pomoć školi.

Međutim, on je želeo da učini i nešto više. Tako je počeo mesečno da šalje pakete sa igračkama, hranom, školskim priborom i mnogim drugim stvarima. Paketi su često dolazili baš kad je u kući ponestajalo hrane, kad je ocu ili majci bio potreban podsticaj, ili kada je neko dete imalo rođendan. Svaki put kad bi stigao paket, deca su skakala od radosti, a otac i majka su proslavljali Boga zbog vernosti. Zatim bi se molili pre nego što bi otvorili paket. „Hvala Ti, Bože, što si nam pokazao ljubav preko deda Boba“, molio se otac. „Hvala Ti na njegovoj vernosti.“ 🌐

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Maršalska ostrva, gde sada živi ova porodica, i američku državu Teksas, u kojoj živi deda Bob. Pronađite i Filipine odakle je ova porodica došla.
- Gledajte decu na Jutjubu: bit.ly/Surprise-Bok-NADili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“: Cilj misije br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao način života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radost svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“ kroz „povećan broj članova crkve koji učestvuju u ličnim i javnim evangelizacionim aktivnostima sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika“; Cilj duhovnog rasta br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ kroz „značajan porast broja članova Crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koriste Vodiče za proučavanje Biblije u Subotnoj školi, čitaju spise Elen Vajt i održavaju lično bogoslužje“. Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

Hvala vam na vašim subotnoškolskim darovima koji pomažu misionarima da šire dobru vest da Isus uskoro dolazi. Hvala vam što ste slični dedi Bobu i dodajete i dodatni dar za misiju.

MARŠALSKA OSTRVA | 14. avgust

Džaira, 9 godina

Kaži „hvala“

Šta obično prvo uradite kad primite neki poklon? Igrate se ili jedete? Prva stvar koju Džaira uradi jeste da napiše zahvalno pismo.

Džaira je počela da piše zahvalnice kad im je poštom iz daleke države Teksas u Sjedinjenim Državama stigao prvi paket iznenađenja. Džaira i njena dva starija brata su deca misionara sa Filipina koji sada žive na Maršalskim ostrvima, a njihovi roditelji predaju u adventističkoj školi.

U paketu iznenađenja, Džaira je pronašla lutku namenjenu baš njoj. Odmah je poželela da se poigra, ali otac ju je zaustavio. „Zahvaljujemo Gospodu na ovim darovima, ali istovremeno se sećamo da nam ih je Gospod dao preko deda Boba iz Teksasa“, rekao joj je. „Svi morate da napišete zahvalnice deda Bobu.“ Džaira je izgledala zbušnjeno. Imala je samo 6 godina i nije znala

šta da napiše. „Kako da to uradim?“, upitala je oca. „Kako da napišem zahvalnicu?“ „Samo razmisli o tome kako želiš da kažeš hvala“, rekao je otac.

Džaira je pažljivo razmislila. Pogledala je prema svom najstarijem bratu Reidžanu, koji je već pisao pismo na parčetu papira. Imao je 13 godina i bilo mu je lako da napiše zahvalnicu za automobil koji je dobio. Pogledala je svog brata Džehuraiana. Imao je 8 godina, a takođe je već pisao nešto o automobilu koji je dobio. Šta je ona mogla da napiše? Odjednom su joj oči zasijale. Okrenula se prema ocu, sedeći na kauču.

„Mogu da nacrtam jednu sliku“, rekla je. „To je dobra zamisao“, rekao je otac. „Možete da zahvalite na bilo koji način.“ Držeći svoju novu lutku u jednoj ruci, Džaira je drugom rukom nacrtala veliko crveno srce. Zatim je nacrtala nekoliko

manjih srca. Na vrhu lista pažljivo je napisala svoje ime, „Džaira“. Sada će deda Bob sigurno znati da je veoma zahvalna što je dobila lutku. Sledećeg meseca stigao je još jedan paket. Deda Bob je o njihovom misionarskom radu saznao preko vesti iz sveta u kojima se svakog tromesečja iznose iskustva iz delovanja adventističke misije po svetu. U njemu se javila želja da pomogne. Odvajao je novac svake sedmice za misiju u okviru dara u Subotnoj školi, a dodavao je naročiti dar kad se Trinaeste subote prikupljao dar za pomoć školi. Međutim, on je želeo da učini još nešto više, pa je počeo da im šalje pakete svakog meseca.

Svakog meseca je stizao novi paket i svakog meseca su Džaira i njena braća pisali zahvalnice. Prošla je jedna godina. Dve godine. Tri godine. Džaira u početku nije baš volela da piše ova pisma, ali joj je postajalo sve lakše kako je pisala svakog meseca. Počela je čak i priče da piše. Otac je bio zadovoljan. Deda Bob im je poslao toliko paketa da je ona naučila kako da piše putem zahvalnica. Otac je zahvaljivao Bogu na Njegovim velikim blagoslovima. 🌐

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Maršalska ostrva, gde živi Džaira, i američku državu Teksas, gde živi deda Bob. Pronađi i Filipine, Džairinu domovinu.
- Gledajte decu na Jutjubu: bit.ly/Surprise-Bok-NAD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve - „Počinu“: Cilj misije br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao način života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radost svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“ kroz „povećan broj članova crkve koji učestvuju u ličnim i javnim evangelizacionim aktivnostima sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika“; Cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“. Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

Hvala vam na daru Trinaeste subote koji pomaže misionarima, poput Džairine porodice, da šire dobru vest da Isus uskoro dolazi. Hvala vam što ste poput deda Boba i vi dodali dodatni dar za delovanje misije.

MISIONSKI IZVEŠTAJ

Škola adventista sedmog dana Delap, poznata i kao Adventistička škola Majuro, ujedno je i osmogodišnja i srednja škola koju vodi Misija Gvama i Mikronezije. Nalazi se u Delapu, na ostrvu Majuro, nedaleko od Tihog okeana, na oko 500 metara od prestoničke zgrade vlade. Škola Delap osnovana je 1978. godine i tokom istorije škole njome su upravljali studenti misionari, uglavnom iz Severne Amerike, Brazila i Filipina. Nastava se izvodi na engleskom jeziku.

MARŠALSKA OSTRVA | 21. avgust

Džaira, 9 godina

Nigde nema žute sveske

Devetogodišnja Džaira, koja živi na Maršalskim ostrvima, ima svoju omiljenu svesku. Ta sveska ima svetlo žute korice i metalni spiralni povež. Na njenim stranicama Džaira crta svoje crteže i piše slova. Svi njeni crteži i pisma posvećeni su jednoj osobi, čoveku koji joj je i poklonio tu svesku: deda Bobu iz dalekog Teksasa, u Sjedinjenim Američkim Državama.

Ali jednog dana, Džaira nije mogla da pronađe svoju žutu svesku. A zaista joj je bila potrebna. Napisala je pismo u znak zahvalnosti za paket pun poklona koji su ona i njena porodica dobili od deda Boba.

Otac je želeo da pošalje njeno pismo u Teksas. „Treba mi tvoje pismo“, rekao joj je otac. „Tvoja starija braća, Reidžan i Džehuraian, već su mi dali svoja pisma zahvalnosti i ja želim da ih danas sve pošaljem.“

Džaira je stajala za stolom u dnevnoj sobi na kome je ostavila svesku. Sto je bio prazan. Pogledala je ispod stola. Ni tu nema njene sveske. Pogledala je i ispod sofe. Ništa. Gde je? Ušavši u kuhinju, pogledala je na pult i u sudoperu. Ništa. Nije mislila da je sveska u frižideru, ali je i tamo proverila za svaki slučaj. Unutra je pronašla žute tikve i žute banane. Ali nije bilo žute sveske.

Džaira je detaljno pretražila i svoju spavaću sobu. Ništa. Sad je već bila zabrinuta. Nije znala gde bi još mogla da je traži. Pažljivo je napisala zahvalnicu kad je njena misionarska porodica dobila paket od deda Boba. Takođe je nacrtala i sliku devojčice - sebe - sa srećnim osmehom. Pa gde još može da potraži svesku? Džaira se polako vratila u dnevnu sobu. Jasno se setila da je svesku stavila na sto nakon što je svom ocu pokazala pismo i crtež. Pogledala je prazan sto.

Otac je čekao. Šta je još mogla da uradi?

Džaira se odjednom setila šta je mogla. Mogla je da se moli. Otac joj je uvek govorio da može da se moli Bogu za rešenje bilo kog problema. Sad je imala veliki problem. Džaira je sela na pod ispred stola. Zatvorila je oči i sklopila ruke na vrhu nosa. „Dragi Isuse, molim Te, pomoz mi da pronađem svesku kako bih mogla da dam tati pismo da ga pošalje“, molila se.

Otvorivši oči, pogled joj je pao na sto. Trepnula je i ponovo pogledala. Tu je stajala njena žuta sveska! „Hvala Ti, Isuse!“, uzviknula je. Zgrabila je svesku i pogledala unutra. Njeno pismo i crtež i dalje su bili tamo. „Čekaj, tata!“, pozvala ga je. „Moram da napišem i pismo.“

Sedeći ispred stola, Džaira je napisala novo pismo koje je poslala u Teksas. „Želim da vam kažem da mi je Bog uslišio molitvu“, započela je. 🌍

Pre tri godine, vaši darovi Trinaeste subote pomogli su u izgradnji škole na Maršalskim ostrvima gde su Džairini roditelji, misionari sa Filipina, učili decu o Bogu koji uslišava molitve. Zahvaljujemo vam na daru koji prilažete ovog tromesečja koji će pomoći drugoj misionarskoj školi na ostrvu Palau u Tihom okeanu.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Maršalska ostrva, gde živi Džaira, i američku državu Teksas, gde živi deda Bob. Pronađi i Filipine, Džairinu domovinu.
- Gledajte decu na Jutjubu: bit.ly/Surprise-Bok-NAD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve „Poćiću“: Cilj misije br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao način života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radost svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“ kroz „povećan broj članova crkve koji učestvuju u ličnim i javnim evangelizacionim inicijativama sa ciljem potpunog uključivanja članova“; Cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“. Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

Vlada Maršalskih ostrva osnovala je 2011. godine najveće svetsko utočište za ajkule, područje koje pokriva skoro 2 miliona kvadratnih kilometara.

NUNAVUT, KANADA | 28. avgust

Bakani

Ribari ljudi

Bakani ide u peti razred i živi u jednom od najsevernijih gradova na svetu. Njegov dom je u Ikaluitu, gradiću sa samo 8.000 stanovnika na kanadskom Arktiku. Mali grad je veoma udaljen od drugih naselja jer se nalazi na ostrvu bez puteva ili železničkih pruga koji bi ga povezivali sa ostatkom Kanade. Tokom zime se vode u zalivu Frobišer uvek zamrznu tako da ni brodovi ne mogu da plove do Ikaluita. Zimi i leti, najbolji način putovanja u i iz Ikaluita je avionom.

Ime grada, Ikaluit, potiče od lokalne reči koja znači „mesto mnogih riba“. Ikaluit je dobio takvo ime jer je to bilo tradicionalno mesto na kome su starosedeoći Inuiti hiljadama godina odlazili u ribolov. I danas ribari i dalje love ribu u zalivu Frobišer.

Bakani voli ribe i ostale divlje životinje. Veruje da je Bog za šest dana stvorio svet i sve u njemu, uključujući biljke, životinje

i ljude, a zatim da se odmarao sedmoga dana. Ali u školi je čuo još jednu priču. Učitelj je učenicima petog razreda rekao da je svet stvoren velikim praskom i da su ljudi evoluirali od životinja. Bakani ne može da razume zašto neki od njegovih školskih drugova sumnjaju da je Bog stvorio svet.

„Kako čitav svet, ljudi, životinje i biljke mogu poticati od eksplozije atoma?“, upitao ih je. To nije moguće. Verujem da je Bog stvorio ovaj svet i sve u njemu, uključujući i nas ljude.“

Nastavio je: „Postoje neke osobe koje misle da smo mi ljudi postali od šimpanzi ili babuna. To opet nije tačno jer nas je Bog stvorio. Nikako ne možemo da potičemo od životinja. Kad ćemo na svetu ponovo videti ljude koji nastaju od životinja?“ Kad se Bakani igra sa drugovima iz škole, oni ga ponekad pitaju kako može da veruje u Boga Stvoritelja kojeg ne može da vidi.

„Ne možemo da vidimo Boga, pa kako onda da znamo da je On živ?“, pitaju njegovi prijatelji. „Nikada niste videli ni svoje pradede“, odgovara on. „Pa kako znate da su oni nekada živeli na ovoj zemlji?“ Bakani želi da svojim prijateljima više govori o Bogu. Trudi se da ih voli na isti način na koji Bog voli njega. Kada su školski drugovi neljubazni prema njemu, on im odmah oprost. Bibliju čita gotovo svakog jutra i večeri.

Naročito mu se sviđa subotni dan, kada se mala grupa adventista sedmog dana zajedno seća dela Božjeg stvaranja proučavajući Bibliju. Njegov omiljeni biblijski stih je 1. Mojsijeva 1,1 koji kaže: „U početku stvorio Bog nebo i zemlju“. Zbog tog stiha ne veruje onome što ga učitelj poučava o velikom prasku i ljudima koji možda potiču od majmuna. U udaljenom mestu poput Ikaluita nema majmuna. Ali ima mnogo ribe. Napokon, Ikaluit znači „mesto mnogih riba“. Ikaluit ima mnogo riba koje čekaju da budu uhvaćene. Isus je rekao svojim učenicima: „Hajdete za mnom i učiniću vas ribarima ljudi“ (Matej 4,19). Bakani želi da bude ribar ljudi. Više od svega želi da njegovi drugovi iz razreda znaju da ih je Bog stvorio. 🌐

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će u otvaranju crkve i centra uticaja u kanadskoj teritoriji Nunavut, u toj širokoj društvenoj zajednici u kojoj živi Bakani, da bi se preko njih mogle deliti dobre vesti o Bogu Stvoritelju. Hvala vam što planirate izdašan dar.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Ikaluit, glavni grad kanadske teritorije Nunavut. Predstavljajući projekat Trinaeste subote, pokažite Iglolik na mapi i pokažite koliko je udaljen od Ikaluita.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja sa: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve - „Poći ću“: Cilj misije br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao način života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radost svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“ kroz „povećan broj članova crkve koji učestvuju u ličnim i javnim evangelizacionim aktivnostima sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika“; Cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“ kroz „značajan porast broja članova crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koriste Vodiče za proučavanje Biblije u Subotnoj školi, čitaju spise Elen Vajt i održavaju lično bogoslužjenje“ kao i kroz „značajan porast prihvatanja i praktikovanja posebnih verovanja crkve, posebno Stvaranja“; Cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređenje i učešće dece i mladih“; „Članovi crkve treba da pokažu međukulturalno razumevanje i poštovanje prema svim ljudima“. Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

NUNAVUT, KANADA | 4. septembar

Bolje od igračaka

Marija, 9 godina

Nekoliko prijatelja se u ponedjeljak okupilo u školi oko Marije. „Šta radiš posle škole?“, upitao ju je jedan dečak. „Možemo li doći kod tebe da se igramo?“, dodao je drugi. Marija je odmahнула glavom. „Ne danas“, rekla je. „Danas moram da uradim mnogo toga.“ Devetogodišnja Marija bila je zauzeta devojčica u Pond Inletu, gradiću smeštenom na izolovanom ostrvu, u području kanadskog Arktika. Pohađala je četvrti razred i svakog radnog dana išla je u školu. Posle škole je radila domaće zadatke i pomagala roditeljima oko kuće. U subotu su ona i njena porodica održavali bogoslužjenje kod kuće čitajući Bibliju i gledajući propovedi preko Interneta.

Ali Marijini prijatelji su zaista želeli da se igraju sa njom. U utorak su se deca ponovo okupila oko nje. „Šta danas radiš posle škole?“, pitao je jedan. „Možemo li doći kod tebe da se igramo?“, rekao je drugi. Marija

je odmahнула glavom. „Ne danas“, odgovorila im je. „I danas moram da uradim toliiko toga.“ Ista stvar se dogodila u sredu, četvrtak i petak. „Ali kad onda možemo da dođemo kod tebe da se igramo?“, upitao ju je prijatelj. „Šta kažeš za subotu?“, rekao je drugi. „Sigurno ćeš imati vremena za igru u subotu.“ Marijine oči su zasvetlele. Imala je slobodnog vremena u subotu. „Možete doći kod mene i pridružiti se našem proučavanju Biblije“, rekla je.

Njeni prijatelji su izgledali zbunjeno. Oni nisu čitali Bibliju. Ali su želeli da provedu vreme sa Marijom, pa su se dogovorili da će doći u subotu. U subotu se nekoliko prijatelja pojavilo u Marijinoj kući kako bi se pridružili njoj i njenim roditeljima u čitanju Biblije. Mladi posetioci izgledali su zbunjeno kad su čuli kako Marija čita iz Biblije. Oni nikada nisu čuli za Boga.

Nakon čitanja, otac je uključio računar, a mala grupa je gledala onlajn propoved adventističkog propovednika. Ponovo su mali posetioci izgledali zbunjeno. Nisu

nikada do tada slušali propoved i nisu razumeli neke stvari koje je propovednik rekao. Posle su zamolili Mariju da im ih objasni.

„Na šta je mislio kad je to rekao?“, upitao je jedan. „Ili šta kad je govorio o tome?“, upitao je drugi. Marija je pokušala da propoved protumači zaista jednostavnim rečima. Kad je završila, činilo se da je njeni prijatelji razumeju. „Hvala ti što si nas pozvala u svoju kuću“, rekao je jedan od njih na odlasku. „Da, mnogo ti hvala!“, zahvalio se drugi. U školi je u ponedeljak nekoliko dece pitalo Marijine prijatelje šta su u subotu radili u Marijinoj kući. „Iz Biblije smo čitali o Bogu“, odgovorio je jedan.

„I gledali smo zanimljivu propoved“, rekao je drugi. Ni ovi školski drugovi nisu nikada čitali Bibliju niti su gledali propoved i želeli su da saznaju više. „Šta ste to pročitali?“, upitao je jedan. „Šta je bilo toliko zanimljivo u propovedi?“, rekao je drugi.

Marijini prijatelji su se potrudili da im ponove ono što su naučili o Bogu. Marija se osmehnula dok ih je slušala. Osećala se dobro. To je nekako bilo mnogo bolje od igranja sa igračkama. Svake subote bi dočekivala svoje školske drugove u svom domu. 🌐

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u otvaranju crkve i centra uticaja u zajednici na velikoj kanadskoj teritoriji Nunavut, na kojoj živi Marija. Hvala vam što ste planirali izdašan dar.

Da bi bilo zanimljivije

- Nađite Pond Inlet na mapi, grad sa oko 1.600 stanovnika na kanadskoj teritoriji Nunavut. Predstavljajući projekat Trinaeste subote, pokažite Iglolik na mapi i pokažite koliko je udaljen od Pond Inleta.
- Gledajte Mariju na Jutjubu: bit.ly/Mariah-NAD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja na: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve - „Poći ću“: Cilj misije br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao način života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radost svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“ kroz „povećan broj članova crkve koji učestvuju u ličnim i javnim evangelizacionim aktivnostima sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika“; Cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“ kroz „značajan porast broja članova Crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koriste Vodiče za proučavanje Biblije u Subotnoj školi, čitaju spise Elen Vajt i održavaju lično bogoslužnje“; Cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređenje i učešće dece i mladih“; „Članovi crkve treba da pokažu međukulturalno razumevanje i poštovanje prema svim ljudima“. Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

NUNAVUT, KANADA | 11. septembar,

Paula, 9 godina

Velike promene u Kanadi

Život se u velikoj meri promenio za devetogodišnju Paulu kada su se ona i njena porodica preselile na drugi kraj Kanade. Paula je do tada živela u gradu Kalgari u zapadnoj Kanadi. Ali jednog dana, sela je u avion i preletela 3.000 km do grada Ikaluit na kanadskom Arktiku.

Pre toga, Paula je živela u velikom gradu sa više od milion stanovnika. Sada živi u gradiću sa samo 8.000 žitelja. Pre toga, Paula je živela usred velikog kontinenta Severne Amerike. Sada živi na ivici malog ostrva. Druge stvari su se takođe promenile. Paula je počela da ide u crkvu sa majkom svake subote. „Počela sam da idem u crkvu ovde u Ikaluitu“, rekla je. „Ljudi u crkvi bili su tako gostoljubivi i brižni. To mi je umnogome promenilo život.“

Pre toga, Paula nikada nije čitala Bibliju. Sada je redovno čita. Dok je išla u crkvu i

čitala Bibliju, u njenom životu su počele da se dešavaju druge promene. Ranije je bila zla prema drugim ljudima. Sada je postala mnogo ljubaznija jer je pročitala Isusove reči: „Sve što hoćete da vam čine ljudi činite vi njima.“ (Matej 7,12).

Još jedna velika promena dogodila se u Ikaluitu. Paula je dobila novu sestru. Sve se dogodilo kad je majka jednog dana najavila da će porodica uzeti hraniteljsko dete. U Ikaluitu neki roditelji nisu u stanju da brinu o svojoj deci, a majka je odlučila da ona i Paula mogu da pomognu u tome. Deca bi ostala dok ih njihovi roditelji ne bi mogli ponovo vratiti u svoj dom.

Paula je bila uzbuđena što je upoznala svoju novu sestru, dvogodišnju Džoj. Ali bila je iznenađena kada su seli za prvi zajednički obrok. Džoj nije znala kako da se moli. Pre jela, Paula se molila: „Dragi Bože,

hvala Ti na ovoj hrani. Molim te blagoslovi je. Amin." Kad je otvorila oči, videla je da Džoj izgleda zbunjeno. Džoj nije razumela ono što se upravo dogodilo.

Posle obroka, Paula je objasnila da sve dobre stvari dolaze od Boga i da uvek zahvaljuje Bogu na hrani pre jela. „Hoćeš da ti pokažem kako da se moliš?“, upitala je Paula. „To je veoma lako.“

Džoj je poslušno sklopila ruke i zatvorila oči. „Dragi Bože“, rekla je Paula. „Dragi Bože“, ponovila je Džoj. „Hvala Ti na ovoj hrani.“ „Hvala Ti na ovoj hrani.“ „Amin.“ „Amin.“

Paula se vedro nasmešila. „Dobro!“, rekla je. „Sada možeš sama da zahvališ Bogu kad god jedeš.“ U subotu je pozvala Džoj da ide sa njima u subotnu školu i crkvu. Osećala se dobro jer je Džoj govorila o Isusu. Posle nekog vremena, Džojini roditelji mogli su da vrate kćerku kući, a druge hraniteljske sestre i braća stigli su u Paulin dom.

Paulin omiljeni biblijski stih je Psalam 150,6, koji kaže: „Sve što diše neka slavi Gospoda. Aliluja!“ „Ovaj stih znači da svi treba da slave Gospoda“, kaže Paula. „Bog menja naš život, a mi to ni ne znamo.“ 🌍

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u otvaranju crkve i centra za usluge društvenoj zajednici na kanadskoj teritoriji Nunavut, gde Paula živi. Hvala vam što ste planirali izdašan dar.

Da bi bilo zanimljivije

- Nađite Kalgari u zapadnoj kanadskoj provinciji Alberta i Ikaluit, glavni grad teritorije Nunavut, na mapi. Pokažite deci veliku udaljenost između gradova. Predstavljajući projekat Trinaeste subote, pokažite Iglolik na mapi i pokažite koliko je udaljen od Ikaluita.
- Znajte da je promenjeno ime hraniteljskog deteta.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričkog odeljenja na: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve - „Poći ću“: Cilj misije br. 1: „Oživljavanje koncepta svet-ske misije i žrtve za misiju kao način života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radost svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“ kroz „povećan broj članova crkve koji učestvuju u ličnim i javnim evangelizacionim aktivnostima sa ciljem potpunog uključivanja članova“; Cilj za duhovni rast br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; Cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređenje i učešće dece i mladih“; „Članovi crkve treba da pokažu međukulturalno razumevanje i poštovanje prema svim ljudima.“ Saznajte više o strateškom planu na [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

IZBEGLICE U SEVERNOAMERIČKOJ DIVIZIJI | 18. septembar

Čin Kim, 19 godina

U bekstvu od potopa

Majka je budila sedmogodišnju Kim. „Probudi se“, rekla joj je. „Kiša veoma jako pada. Ovde je sve prljavo i puno vode. Idemo gore na drugi sprat.“ Kim je čvrsto spavala i najzad je sa mukom otvorila oči. Voda se već kovitlala po zemljanom podu kuće. Čula je kako kiša jako udara po prozorima. Sevale su munje.

Kim je poslušno ustala i krenula za majkom do bambusovih merdevina koje su vodile na drugi sprat. Muž i žena, koji su bili vlasnici kuće, stajali su blizu merdevina na drugom spratu. Pozvali su majku i Kim da dođu gore i pobegnu od naraslog nivoa vode u malom selu u Mjanmaru.

Majka je rekla Kim da se prva popne. Na vrhu je Kim videla muškarca i ženu i njihove dve male devojčice. Kim je jako volela Ester, koja je imala 3 godine, i Muan, koja je imala samo nekoliko meseci. Kim je imala obavezu da hrani i kupa ove dve devojčice.

Kada Ester nije mogla da pojede sav svoj pirinač i pržene škampe, Kim je bilo dozvoljeno da pojede tu hranu. Ali majka joj nije dozvolila da jede škampe. Rekla je da Biblija uči da su škampi nečisti.

Majka je radila kao domaćica za ovu porodicu. Prala im je odeću, kuvala obroke i donosila vodu u kantama iz jezera kako bi mogli da piju i kupaju se. Muškarac i žena, koji su živeli na drugom spratu sa svojim devojčicama, bili su suviše siromašni da bi platili majci. Umesto toga, dozvolili su njoj i Kim da žive na prvom spratu i da jedu njihovu hranu. Kim nikada nije išla u školu.

Sad je padala kiša, a mala Ester i Muan su plakale. Svi su bili uplašeni. Kuća od bambusa zatresla se kao da bi svakog trenutka mogla da padne.

Tras! Odjednom su plastični prozori sa drugog sprata bili odneseni pod naletom vetra.

Grum! Dum! Dum! Snažni vetar otkinuo im je i krov. Kiša koja je udarala svom sili- nom odmah je natopila Kim. Videla je da nivo vode brzo raste i da se približava dru- gom spratu kuće. Nije znala da pliva. Niko od njih nije znao da pliva. Šta će biti dalje? Majka se molila. „Dragi Bože, ako spasiš moju ćerku i mene od ove oluje, daću ti svoju ćerku i verovaću da ćeš nas odvesti na bolje mesto, u Sjedinjene Države“, rekla je.

Majka je molitvu ponovila mnogo puta. Kim se takođe molila. Muškarac i žena su se molili. Posle nekog vremena kiša je pre- stala. Ali dve porodice bile su zaroblje- ne na drugom spratu kuće dok su čekale da se voda povuče. Nisu imali ni hrane ni struje. Nije bilo moguće naložiti vatru. Čekali su dugih sedam dana. Napokon su mogli da napuste kuću. Nekako su preži- veli. Majka je zahvalila Bogu što je uslišio njihove molitve. 🌍

Tri godine kasnije, Bog je na naročiti način uslišio majčine molitve kad su ona i Kim kao izbeglice mogle da se presele u Sjedinjene Države. Kim je imala 10 godina i nikada do tada nije pohađala školu. Majka se neprestano molila, a Kim se na kraju upisala u Adventističku školu u američkoj državi Džordžiji. Deca po svetu, kao što si ti, pomogla su da se takvo nešto ostvari. Kim je mogla da uči u Adventističkoj školi zahvaljujući daru Trinaeste subote koji je pomogao deci izbeglicama u Sjedinjenim Državama i Kanadi.

Deo dara Trinaeste subote ovog trome- sečja ponovo će pomoći deci izbeglicama. Hvala vam što ste planirali izdašan dar.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Mjanmar i Sjedinjene Američke Države.
- Podstaknite decu da planiraju velikoduš- ni dar Trinaeste subote koji će pomoći deci izbeglicama poput Kim da steknu adventističko obrazovanje.
- Znajte da Kim sada studira na Južnom adventističkom univerzitetu i nada se da će u svom životu poučavati druge o neve- rovatnom Bogu koji uslišava molitve.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjeni- ce iz Severnoameričkog odeljenja: bit.ly/NAD-2021.
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustru- je sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve - „Poći ću“: Cilj misije br. 2: „Jačati adventistički uticaj u velikim gradovima, preko Prozora 10/40, među nedosegnutim i malo dosegnutim gru- pama ljudi i nehrišćanskim religijama“; „Svako odeljenje treba da prepozna sve značajne imigrantske / izbegličke popula- cije na svojim teritorijama i da organizu- je aktivnosti za njihovo doseganje“; Cilj duhovnog rasta br. 5: „Pomoći učenicima i porodicama da vode duhom ispunjene živote“; „Povećati broj dece iz adventistič- kih domova i crkava koja pohađaju adven- tističke škole“. Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

TRINAESTA SUBOTA | 25. septembar

Nijang Muang, 21 godina

Stvarno težak dan

Za Nijang je prvi dan u novoj školi bio izuzetno težak; stvarno, stvarno težak. Devetogodišnja devojčica stigla je u Sjedinjene Države samo mesec dana ranije iz svoje domovine, iz Mjanmara. I ona i njeni roditelji su bili izbeglice. Nije znala engleski i nije imala nijednog prijatelja. Ono što je njenu situaciju činilo još težom bila je činjenica da je školska godina već davno počela. U stvari njen prvi dan u novoj školi bio je u mesecu novembru.

„Zdravo, kako se zoveš?“, upitala ju je jedna devojčica. Nijang je odmahнула glavom. „Ne“, rekla je. „Oh“, rekla je devojčica sva zbunjena. „Odakle si?“ Nijang je ponovo odmahнула glavom. „Ne“, odgovorila je. Kasnije joj je prišao jedan dečak. „Zdravo, kako se zoveš?“, upitao ju je. „Ne“, rekla je Nijang odmahujući glavom. Dečak je nije razumeo. „Odakle si?“, upitao ju je. „Ne“, odgovorila je Nijang, ponovo odmahujući glavom.

Nijang nije pokušavala da bude neprijatna ili bezobrazna. Jednostavno nije razumela šta je deca pitaju. Pošto nije znala engleski, sedela je celog jutra tokom nastave mirno na svom mestu. U vreme ručka pratila je ostalu decu do kafeterije. Dvadeset i pet učenika četvrtih razreda uvek je sedelo zajedno za dodeljenim stolovima. Učitelj je pazio da li se pristojno ponašaju.

Nijang je pogledala hranu koja je bila poslužena u kafeteriji: načo sir i iseckanu govedinu; mini-pice; pohovane pileće komadiće. Takva hrana je za nju bila vrlo čudna. Navikla je da jede lišće gorušice, lišće krompira, salatu od potočarke, smeđi pasulj i narandžasto sočivo. Nakon što je probala neobičnu hranu, vratila se u učionicu i nastavila mirno da sedi sve dok se nije završila nastava za taj dan.

Kod kuće se molila Bogu za pomoć. „Dragi Bože, molim Te, pomози mi da izdr-

žim još jedan dan u školi“, rekla je. „Pomozi mi da ne upadnem u nevolje sa učiteljem. Čuvaj me dok hodam do škole. Amin.“ Mnogo toga u školi zbunjivalo je Nijang. Nije znala gde se šta nalazi a nije mogla ni da zatraži uputstva kako da nešto pronađe jer nije znala engleski. Kad joj je učitelj dao test sa višestrukim izborom odgovora, nije znala šta da radi. Nije razumela pitanja i nije znala kako da popuni odgovore. Nasumično je zaokruživala slova ispred odgovora.

Ponekad bi se učitelj naljutio na razred koji je poučavao. Nekoliko dece bi istovremeno započelo razgovor i u učionici bi se pojačala buka. Učitelju se to nije sviđalo.

„Utišajte se svi!“, naredio im je glasno. Deca bi se na trenutak smirila, ali onda bi zaboravila naredbu. Pričanje bi ponovo postalo veoma glasno. „Tišina!“, povikao bi učitelj. Ponovo je soba bila neko vreme tiha, ali onda bi se razgovori nastavili. Učitelj više nije mogao da izdrži. „Svi idu na tihi ručak, osim Nijang!“, povikao je. Tada bi u učionici nastala stvarna tišina. Kazna je značila da niko ne sme da razgovara tokom ručka u kafeteriji, osim Nijang. Nijang je shvatila da je učitelj bio ljubazan prema njoj jer nikada nije govorila na času. Odlučila je da bi bilo bolje da sve vreme čuti nego da učitelj više na nju.

Kod kuće se zabrinuto molila svaki dan: „Dragi Bože, molim Te pomozi mi da izdržim još jedan dan u školi. Pomozi mi da ne upadnem u nevolje sa učiteljem i čuvaj me dok hodam do škole.“ Ceo četvrti razred bio je veoma težak za Nijang. Ali u petom joj je bilo nešto bolje. Znala je već dobro put do škole, pa nije morala nikoga da

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Mjanmar i Sjedinjene Države na mapi.
- Izazovite decu da pronađu drugove iz razreda koji su tihi i nenametljivi i da im kažu nešto lepo. Ljubazni gest može biti već u jednostavnim pitanjima kao što su: „Kako se zoveš?“ i „Odakle si?“
- Znajte da je Nijang sada student na Adventističkom univerzitetu i da planira da postane zubar misionar.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Severnoameričke divizije na: bit.ly/NAD-2021
- Podelite sa decom da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve - „Poći ću“: Cilj misije br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima, preko Prozora 10/40, među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“; „Svako odeljenje prepoznaje sve značajne imigrantske / izbegličke populacije na svojim teritorijama i vrši aktivnosti za njihovo doseganje“; Cilj duhovnog rasta br. 5: „Pomoći učenicima i porodicama da vode život ispunjen Duhom“; „Povećati broj dece iz adventističkih domova i crkve koji pohađaju adventističke škole.“ Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

pita. Počela je da govori engleski i da sklapa prijateljstva.

„Kako se zoveš?“, pitala ju je jedna devojčica.

„Zovem se Nijang“, odgovorila je Nijang sa stidljivim osmehom. Razumela je pitanje! „Odakle si?“, pitala je dalje devojčica.

ca. „Ja sam iz Burme, koja se takođe zove Mjanmar“, odgovorila je Nijang. Devojčica je klimnula glavom. Čula je za tu zemlju. Još nekoliko izbegličke dece iz Mjanmara takođe je učilo u njihovoj školi.

„Oh, u redu“, rekla je. „Želiš li da se igraš sa nama?“ Nijang je bila srećna. Počela je da se uklapa. U sedmom razredu bila je još srećnija. Uspela je da se prebaci iz državne škole u Adventističku školu zahvaljujući novcu od dara Trinaeste subote za pomoć izbeglicama u Sjedinjenim Državama i Kanadi. Bilo joj je drago što su joj predavali ljubazni nastavnici koji nikada nisu vikali. Zahvaljivala je Bogu u svakodnevnom molitvama. „Dragi Bože, neizmerno Ti hvala što si mi pomogao da naučim novi jezik i što se brineš za mene i što si mi pomagao da malo po malo prebrodim sve teškoće“, molila se. 🌍

Deo dara Trinaeste subote, koji se sakuplja ovog tromesečja, pomoći će većem broju dece izbeglica, poput Nijang, da uče

Pre Trinaeste subote

- Pošaljite poruku podsećajući roditelje na program i podstaknite decu da ponesu svoj dar Trinaeste subote. Podsetite sve da njihovi misijski darovi služe za širenje Božje reči po svetu i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote direktno pomoći dva projekta u Severnoameričkoj diviziji. Projekti su navedeni na 3. stranici i na zadnjoj korici.
- Učitelj Subotne škole ne mora da uči Vesti iz sveta napamet, ali treba da bude dovoljno upoznat sa materijalom da ne bi morao da ga čita. Deca mogu da ispričaju priču, igrajući uloge Ivana, njegovih drugara i učitelja.
- Pre ili posle priče, koristite kartu da biste pokazali Severnoameričku diviziju, koja će dobiti darove Trinaeste subote. Ukratko opišite kako će svaka zemlja imati koristi od darova.

u adventističkim školama. Hvala vam što ste planirali izdašan dar.

Budući projekti darova Trinaeste subote

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za Severnoameričku diviziju (SAD), za izgradnju:

- Adventističkog centra uticaja u Ulan Batoru, u Mongoliji
- Centra za negu dece izbeglica u Ansanu, u Južnoj Koreji
- Jeongnam misijskog centra u Daegu, u Južnoj Koreji
- Tri urbana centra uticaja u Tajpeju, Tajnanu i Kašiungu na Tajvanu
- Programa Internet evangelizacija koje kao ciljnu grupu imaju Internet generaciju u Japanu

Pevajmo zajedno

NAŠ TVRDI GRAD JE GOSPOD BOG

KANADA (KVEBEK - FRANCUSKI JEZIK)

NA FRANCUSKOM:

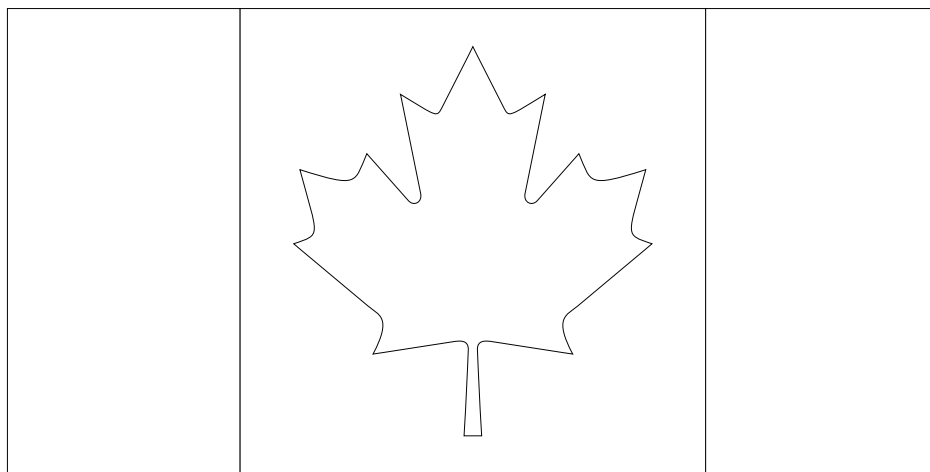
C'est un rempart que notre Dieu,
Une invincible armure,
Un défenseur victorieux,
Une aide prompte et sûre.
L'Ennemi, contre nous,
Redouble de courroux:
Vaine colère!
Que pourrait l'Adversaire?
L'Eternel détourne ses coups.
Seuls, nous bronchons à chaque pas
Quand l'Ennemi nous presse.
Mais un héros pour nous combat
Et nous soutient sans cesse.
Quel est ce défenseur?
C'est toi, divin Sauveur,
Dieu des armées!
Tes tribus opprimées
Connaissent leur libérateur.
Que les démons, forgeant des fers,
Menacent ton Eglise,
Ta Sion brave les enfers,
Sur le rocher assise.
Constant dans son effort,
En vain, avec la mort,
Satan conspire.
Pour briser son empire,
Il suffit d'un mot du Dieu fort.

OSTATAK KANADE (ENGLISKI JEZIK)

NA ENGLESKOM:

A mighty Fortress is our God,
A Bulwark never failing;
Our Helper He amid the flood
Of mortal ills prevailing:
For still our ancient foe
Doth seek to work us woe;
His craft and power are great,
And, armed with cruel hate,
On earth is not his equal.
Did we in our own strength confide,
Our striving would be losing;
Were not the right Man on our side,
The Man of God's own choosing:
Dost ask who that may be?
Christ Jesus, it is He;
Lord Sabaoth His Name,
From age to age the same,
And He must win the battle.
And though this world, with
devils filled,
Should threaten to undo us,
We will not fear, for God hath willed
His truth to triumph through us:
The Prince of Darkness grim,
We tremble not for him;
His rage we can endure,
For lo! his doom is sure,
One little word shall fell him.

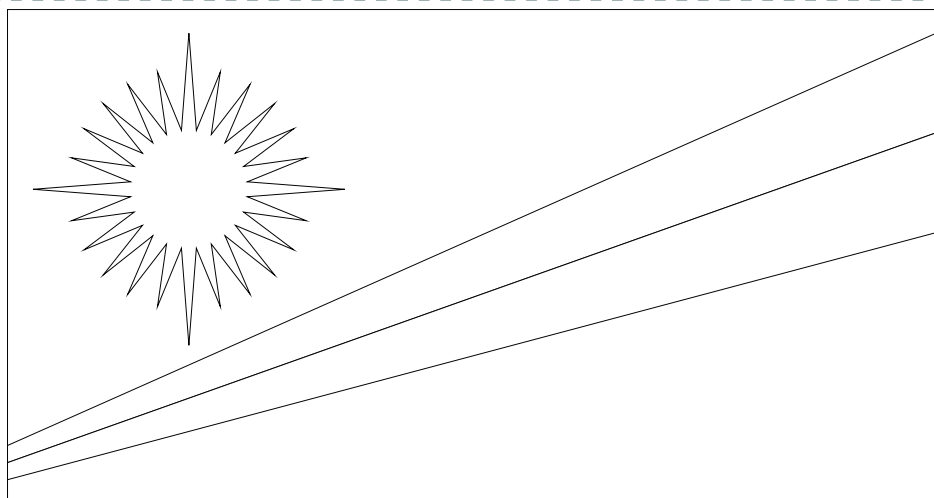
Obojite zastave

KANADA

UPUTSTVA:

Obojite desni i levi deo crvenom bojom. List isto obojite crvenom bojom, a pozadinu ostavite belu.

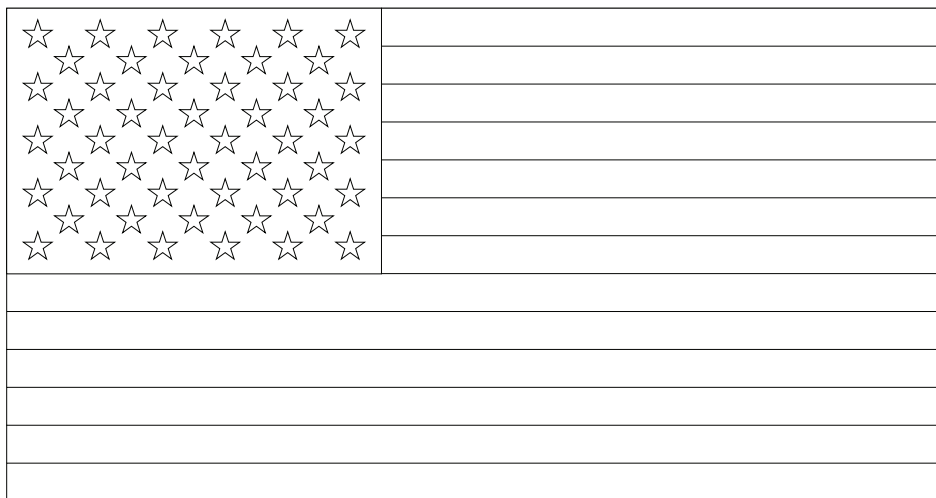

MARŠALSKA OSTRVA

UPUTSTVA:

Obojite donji levi i desni trougao tamno plavom bojom. Obojite gornju dijagonalnu traku zlatnom bojom. Ostavite donju traku i zvezdu belu.

Oboj zastave

ARIZONA - SAD

UPUTSTVA:

Obojite pozadinu iza zvezdica tamno plavom bojom. Ostavite zvezdice da budu bele. Skroz gornju liniju obojite crvenom bojom i tako svaku drugu nakon nje. A linije između treba da ostanu bele.

Hajde da kuvamo!

BATAT I PRŽENE BANANE

(MARŠALSKA OSTRVA)

SASTOJCI

0,7 kg batata (slatkog krompira)
2 banane

2 kašike (30 ml) putera ili kokosovog ulja
Prstohvat soli

UPUTSTVO

Kuvajte batat dok ne omekša. Kad se dovoljno ohladi, oljuštite ga i isecite na kockice oko 2 cm.

Dok batat ključa, banane isecite na debele kriške i nežno pržite na maslacu ili kokosovom ulju dok lagano ne porumene.

Pomešajte banane sa kockicama batata i malo soli.

Hajde da se igramo!

IGRA RUKOM (Igra štapićima)

SEVERNA AMERIKA (INDIJANSKA IGRA)

Ovu igru su igrala deca iz skoro svih plemena koja su činila narod Visoravni (kopneno područje na Pacifičkom severozapadu u Severnoj Americi) i igra se i danas. Figure za igru mogu biti bilo koji predmeti koje pronađete: original-

no su se koristili štapići i kosti ili kame-
nje. Nagrade bi bile nešto vredno – nož,
prostirka, korpa, koplje za ribolov.

OVO VAM JE POTREBNO:

- 11 štapića ili sličnih predmeta za beleženje rezultata
- 4 kamenčića, po dva dve različite boje, dovoljno malih da mogu da se sakriju u pesnicu
- Mali poklon od svakog igrača koji će se dodati nagradnoj gomili

OVAKO SE IGRA:

Svaki igrač stavlja poklon: malu igračku, slatkiš, žvakaću gumu, itd. Igrači su podeljeni u dve ekipe sa istim brojem igrača. Svaka strana dobija po dva kamenčića, po jedan u svakoj boji. Svaka strana savija šake u pesnice i skriva unutar šake jedan od kamenčića.

Da bi se igrali, po jedna osoba iz svakog tima pogađa koji je kamenčić u kojoj ruci u suprotnom timu. Ako dobro pogode, njihov tim dobija štapić. Ako pogreše, drugi tim dobija štapić. Onda je na redu protivnički tim da pogađa.

Pobednički tim je onaj koji osvoji više štapića i oni dobijaju sve poklone koje su donele obe strane.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-snimak o misiji koji sadrži video-izveštaje iz Severnoameričke divizije i šire. Preuzmite ili pustite snimak sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight. Slike koje deca mogu obojiti, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Informacije na Internetu:

Slede izvori informacija koje bi mogle biti korisne u pripremi za misioni segment Subotne škole. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Kanada: vladina veb-stranica	bit.ly/CanGov
Enciklopedija Britanika	bit.ly/Brit-Can
Usamljena planeta	bit.ly/LP-Can
Maršalska ostrva:	vladina veb-stranica bit.ly/GovMarIsl
Knjiga činjenica o svetu	bit.ly/VFB-MarshIsl
Trip Advajzor	bit.ly/TA-MarshIsl
SAD: vladina veb-stranica	www.usa.gov
Nacionalna geografija	bit.ly/NatGeoUSA
Posetite SAD	bit.ly/VisittheUSA
Arizona: državna veb-stranica	az.gov
TripSavvi	bit.ly/TS-Ariz

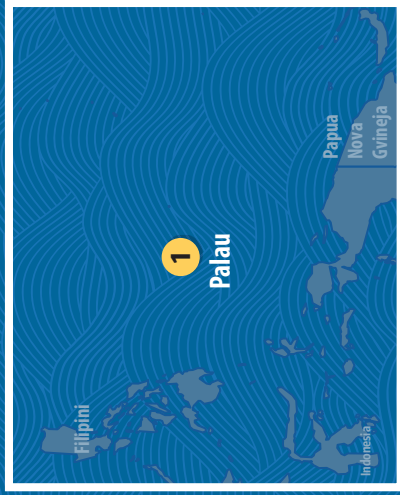
Adventisti sedmog dana

Severnoamerička divizija	bit.ly/SDANAD
Crkva adventista sedmog dana u Kanadi	bit.ly/SDACan
Misija Gvam-Mikronezija	bit.ly/SDAGMMiss
Konferencija u Arizoni	bit.ly/SDAAriConf
Indijanska škola Holbruk	bit.ly/SDA_Holbrook

Postavljanje cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misioni darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioni dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu.

Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misioni delo svetske crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Severnoameričkoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred crkvu izveštaj o misionim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod:	Gabrijela Popović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

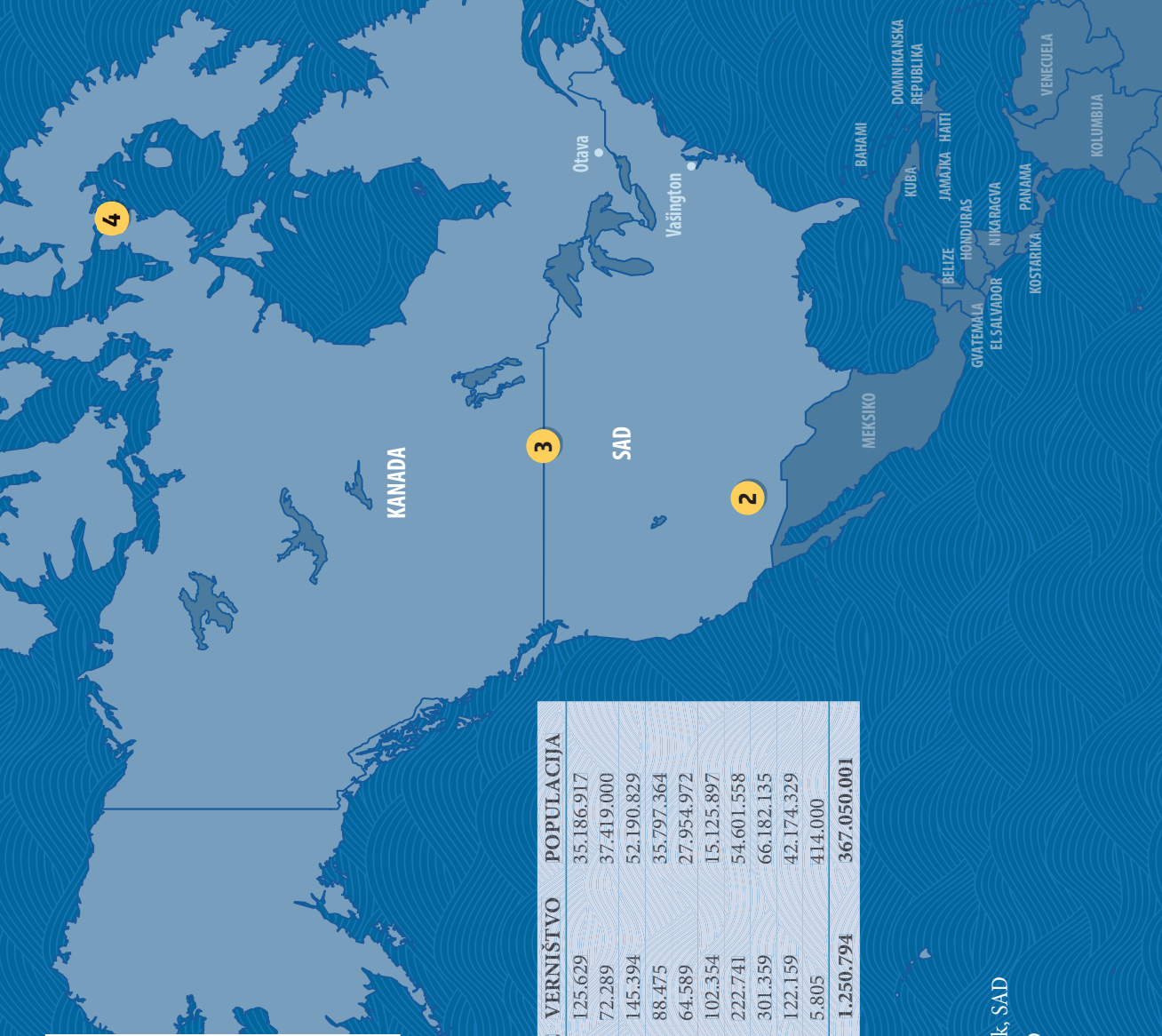

1
Palau

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Atlantska unija	600	76	125.629	35.186.917
Kanada	391	80	72.289	37.419.000
Kolumbijska unija	740	101	145.394	52.190.829
Unija Lejk	504	56	88.475	35.797.364
Srednjoamerička unija	458	64	64.589	27.954.972
Severna pacifička unija	446	61	102.354	15.125.897
Pacifička unija	713	91	222.741	54.601.558
Južna unija	1.149	211	301.359	66.182.135
Jugozapadna unija	585	110	122.159	42.174.329
Misija Gvam--Mikronezija	22	15	5.805	414.000
UKUPNO:	5.608	865	1.250.794	367.050.001

PROJEKTI:

1. Smestaj za zaposlene, škola Palau, Palau
2. Druga faza višenamenske sale, Škola Holbruk, SAD
3. Crkve i stipendije za izbeglice, Kanada i SAD
4. Crkva i društveni centar, Iglolik, Kanada

3

SAD

2

4

KANADA

Otava

Vašington

MEKSIKO

BARHAMI

DOMINIKANSKA
REPUBLIKA

KUBA

JAMAJKA

HAITI

BELIZE

HONDURAS

NIKARAGVA

PANAMA

KOSTARIKA

VENECUELA

KOLUMBIJA

GVATEMALA

EL SALVADOR